



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnaburgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Litterae Pastorales Ad Clerum Osnaburgensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

DECRETVM VI.

CUm etiam in vifitatione Noſtra, per totam Diceceſin perſonaſter à Nobis facta, compererimus, Synodorum Noſtrarum, ab anno MDCXXVIII, uſque ad annum MDCXXXIII celebratarum, librum, in paucis locis repertum, aut periſſe, aut ſufficiencia exemplaria amplius ſubmiſtranda deeſſe; hinc novis & magnis ſumptibus illum recudi, poſterioreſque Synodos diverſas, præfertim de annis MDCL, MDCLI, MDCLII, & MDCLIII, adjungi fecimus. Et cum liber ille, brevi, prælo ſit perficiendus; hinc ſimiliter omnibus & ſingulis mandavimus, ut unum exemplar quantocius, ſumptibus Eccleſiæ, ſibi comparent, aliud etiam domi pro ſe proprium habeant. &, qui in eo negligentis fuerint, debite punientur.

DECRETVM VII.

Denique, cum etiam tempus Paſchale appropinquet, omnes & ſingulos, curam animarum quoquo modo habentes, in Domino adhortamur, ut officio ſuo, non ſolum quoad ſe, ſed etiam quoad ſibi commiſſos, diligenter ſatiſfaciant, atque decretis & ordinationibus Noſtris, antehac publicatis, obtemperent, & inhæreant.

DECRETVM VIII.

A Dominica Lætare uſque ad Pentecoſten incluſivè, in omnibus Eccleſiis, poſt Conciones, ſinguli Paſtores, & curam anima-

rum quoquo modo habentes, ex ſuggeſtu orear quinqueſ *Pater & Ave* clara voce, & totus populus ſimiliter proſequatur, pro felici ſucceſſu Comitiorum S. R. Imperii, quæ modo Ratiſbonæ habentur. Quem in finem etiam Superiores Ordinum Religioſorum, particulares devotiones in ſuis Monaſteriis inter ſe ſibiſque ſubditos inſtituant, & ad ædificationem populi pro bono communi proſequantur.

DECRETVM IX.

Volumus etiam, ut in quaque Synodo nomina eorum, qui de Clero ab ultima Synodi celebratione in Domino obierunt, prælegantur, & ſinguli Sacerdotes intra octiduum à Synodo, pro refrigerio animarum eorum defunctorum, Sacrificium Miſſæ Deo offerant.

DECRETVM X.

Vltimo, omnibus & ſingulis, in virtute ſanctæ obedientiæ, mandamus, ut præcedentia Decreta Synodalia, quæ hîc repetimus, & repetita declaramus, per omnia obſervent, & reſpective ad effectum deducant. Quod ſi in hoc ſive Prælatuſ ſive ſubdituſ negligentis fuerit, in proxima Synodo debitis correctionibus ſubjacebit.

Atque hæc ſunt, quæ pro hac vice publicanda ac proponenda cenſuimus. In quorum omnium fidem hæc manu Noſtra ſubſcripſimus, & ſigillo Noſtro, ad id conſueto, communiri fecimus.

L. S.

FRANCISCVS GVILIELMVS.

Hiſ peractis, palam prælectæ fuerunt literæ Paſtorales ſequentes, quas Illuſtriſſima Sua Ceſtudo Ratiſbonâ ad Clerum ſuum Oſnabrugenſem tranſmiſerat.

LITERÆ PASTORALES
AD CLERVM OSNABRVGENSEM.

FRANCISCVS GVILIELMVS, Dei & Apoſtolice Sedis grâtia Epicoſopus Oſnabrugenſis, &c. alligatus in Domino, omnibus vobis de Clero Noſtro in Chriſto Ieſu ad Synodum vocatis, unitatem ſpiritus in vinculo pacis.

2 Cor.
II. v. 28.

Scitis, Fratres chariſſimi, inſtantiam meam quotidianam, ſollicitudinem Eccleſiarum mearum. Meminiſtis, quid, in præterita Synodo autumnali, vobis ſimiliter in Domino congregatis populoque meo præſens, ſub meum ex Diceceſi diſceſſum, pro officio meo

Epicoſicali, propoſuerim, voſque, ut dignè ambularetis vocatione veſtrâ, qua vocati eſtis, ad ſalutem veſtram, ad ſalutem animarum, Ieſu Chriſti ſanguine redemptarum, curæque veſtræ commiſſarum, monuerim, coramque Crucifixo Domino noſtro Ieſu Chriſto obſtatus fuerim. Volo itaque voſ ſcire ulterius, qualem ſollicitudinem habeam pro vobis, & iis, quæ in Diceceſi ſunt de concredito mihi ovili, & quicumque non vident faciem meam nunc in carne, ut conſolentur corda ipſorum, cum me ſibi ſpiritu alligatum audiunt.

Coloſſ. 2.

Eadem

Bern. ep.
302.
Litem ep.
384.

Eadem vobis scribere, mihi quidem non pigrum, vobis autem necessarium. optans ac orans dirigi actus & studia vestra ad omne quod decet & expedit; optarem equidem corporali praesentia sacro vestro coetui interesse; unde, sicut vobiscum in unitate spiritus ambulare debeo, ita de vivificatione sancti Spiritus, & progressionibus animae, praesentialiter & communiter tractarem. quia verò, ex divinae dispositionis arbitrio, in medio Romani Imperii negotiorum pelago constitutus, circumsaevientium procellarum inundationibus contundor, ut, non quod volo, sed quod nolo, faciam; per spiritum & litteras meas vobis praesentiam exhibeo, & quatenus permittitur, paterna charitate, pro desiderio vestro, me Conventui praesento; cupiens quidem, & quanto possum affectu rogans, ut & vos conjunctim vobiscum vestrum spiritum habeatis, & in comuni super me omnipotentis Dei gratiam propensius imploretis. In montis siquidem vertice constitutus, ubi undiq; ventorum flatibus propulsor, spero ex Dei dono aliquatenus in tanto turbine posse subsistere, si orationum vestrarum interventum apud Deum meruerim obtinere. Ut autem apud eum orationibus vestris promptam semper habeam fiduciam, & quod meis meritis non valeo, vestris intercessionibus assequar; opto, charitatem vestram, de his quae ad Deum & proximum sunt, nec non de custodia disciplinae ecclesiasticae, ita fore semper sollicitam, ut nulla nubes in operibus vestris appareat, quae orationes vestras, quo minus ad Deum penetrant, valeat aliquando praepedire.

Cum itaque convenitis, filii dilectissimi, in unum; de corrigendo se quisque in iis quae sunt ad salutem animarum & profectum disciplinae statuenda, & tunc, quae in aliis emendanda compereritis, eorum communem curam habete; vos praesertim, qui jam locum Nostrum, prout vobis mandavimus, tenetis, vel officia vestra id exigere nostis. Recordemini quaeso, (ut ad rem, propter quam convenistis, redeam,) quam sollicitè agrum Dominicum (qui verè vos praes aliis, utpote in sortem Domini vocati, estis) curare ac colere studuerim, semen etiam optimum in illam terram jam quintò, post restitutionem Episcopatus Nostrum, iniecerim; unde ergo adhuc habet is tanta in quibusdam ex vobis zizania? unde ficus haec & illa, licet stercoraverim, non habet fructum? Scitis, charissimi, omnem curam, laborem studiumque, inutiliter & agris & hortis impendi, si calor caelestis desit. Optavi toties ignem illum divini zeli & proximi; modum, illum acquirendi, conservandi, augendique, docui; imò & in multis vestrum me accendisse confisus fui, dum vites meae vineae, per paternas admonitiones & increpationes, debite putatas, pullulare crederem,

cum cordis lachrymas in oculis vestris viderem. Sed, heu, cur, & quò, calor ille recessit? cur ignis ille cineribus iterum suppressus? Hinc, hinc, zizania scandalorum in agro nostro durant; hinc ficus non habet fructum, nec vinea dat odorem suum; hinc vinea electa Domini Sabaoth facit adhuc labruscas. Causas hujus defectus, & extincti ignis caelestis, quibusque apud se ruminet; agat quod diximus haberi in libris Machabæorum, quando Nehemias Sacerdos jussit requiri ignem, quem, de altari sumptum, Sacerdotes olim absconderant. Cogitate, charissimi, altare, in quo ardebat vel saltem gliscebat ignis ille tempore praeteritarum Synodorum. nonne cor vestrum ardens erat bonis propositis de futuro, & contritione magna de praeterito? Ignis hic quomodo evanuit? Utinam contutati ipsum essetis in aliquo saltem angulo cordis vestri, ita ut jam aquam lacrymarum haurire, & sacrificium Dei, spiritu contribulato, aspergere possetis. Certè sol caelestis gratiae, quae hactenus crassam nubem pravae voluntatis vestrae penetrare non potuit, refulgeret, & accenderetur ignis magnus, ita ut omnes mirarentur bona exempla, bonam vitam vestram, quibus etiam alios lapides, id est, obduratos in malo, aspergere, illosque accendere, & ad meliorem vitam reducere possentis. Pro consummatione hujus sacrificii, uti Sacerdotes, praesente Nehemia, orabant; sic & Nos, cum toto coetu, in Spiritu sancto congregato, oremus, Fratres charissimi, integro cordis affectu ad Deum, ut sacrificia haec accipiat, custodiat partem (id est, hereditatem) suam, eamque sanctificet. Ita clamo ego quotidie ad Deum meum; ita clamo nunc in confesso vestro; ita vos, Sacerdotes Dei, contrito corde clamate; ac prosequimini: Exaudi, exaudi; fiat, fiat.

Ita, quaeso, ita facite, dilectissimi vos, ut sanctificemini, ut perfecti sitis in omni opere vestro bono. Discipulus quippe proficiens, gloria est magistri, ait Bernardus; quisquis in schola Christi non proficit, ejus indignus est magisterio. Nemo proinde dicat, Satis est, sic volo manere, sufficit mihi esse sicut heri & nudius tertius. In via residet, qui ejusmodi est. Sic ergo currite, ut comprehendatis totam disciplinam, ne quando irascatur Dominus. Ipse Ego Episcopus obsecro vos, per mansuetudinem & modestiam Christi, qui absens confido in vobis: tantum digne Evangelio Christi conversamini; ut, cum venero & videro vos, five absens audiam de vobis, quia statis in uno spiritu fidei Evangelii unanimes, collaborantes verbo & exemplo; & in nullo terreamini ab adversariis, quae illis causa est perditionis, vobis autem salutis, & hoc à Deo. Itaque obedite, charissimi, non in praesentia mei tantum, sed multo magis nunc in absentia mea; cum metu & tremore vestram salutem opera-

2 Machab. I.

Bern. ep.
341.

2 Cor.
10. v. I.

Philip. I.
v. 27.

operamini in Christo Iesu Domino nostro ; in quo vos spiritu & corpore valere desidero, paternam & Episcopalem vobis benedictionem impertiendo. Datum Ratisbonæ in Residencia Nostra Episcopali, in Vigilia Angelici Doctoris Ecclesiæ, sancti Thomæ de Aquino;

anno, ab incarnati Verbi mysterio, millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio; Episcopatum vero Nostrorum, Osnabrugensis vigesimo octavo, Ratisbonensis quarto, Mindensis ac Verdenensis vigesimo quarto.

Locus sigilli.

FRANCISCVS GVILIELMVS.

Hicce Dominus Officialis, ex speciali Illustrissimæ Suae Celsitudinis mandato, seriam reprehensionem contra refractarios nonnullos, cum variis comminationibus, subjunxit; ac deinde Dominus Promotor Actuarius Synodi, super conscriptione Actorum Synodaliū, requisivit, finemque Synodo imponi petiit; prout Domini Deputati per Decretum imposuerunt, inceptoque per Succentorem Psalmo, Benedicite &c. ad Chorum majoris Ecclesiæ recesserunt. ubi deinde Dominus Abbas cæ-

tera ex Pontificali Romano peregit; ac Synodus, cum benedictione, & indictione proximæ, ad septimam Octobris hoc eodem loco habenda, amissa fuit.

Die subsequenti, omnes Decani & Pastores coram Dominis de Consistorio comparuerunt, ac ibidem gravamina sua explicuerunt; quibus prorenata satisfactum fuit. Itaque singuli ad propria redierunt in nomine Domini. Amen.

F I N I S.



I N D E X